

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) NR 1075/2013**z dnia 18 października 2013 r.****w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych****(wersja przekształcona)****(EBC/2013/40)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ze względu na to, że w rozporządzeniu Europejskiego Banku Centralnego nr 24/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczącym danych statystycznych w zakresie aktywów i pasywów podmiotów sekurytyzacyjnych (EBC/2008/30)⁽²⁾ należy wprowadzić znaczące zmiany, w szczególności w świetle rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej⁽³⁾, z uwagi na wymogi jasności i przejrzystości konieczne jest sporządzenie przekształconej wersji tego rozporządzenia.

(2) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 uprawnia Europejski Bank Centralny (EBC) do zbierania, z pomocą krajowych banków centralnych (KBC), informacji statystycznych w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej, które są niezbędne do wypełnienia wymogów sprawozdawczych EBC i do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wynika, że podmioty sekurytyzacyjne (zwane dalej „PS”) są zaliczane do referencyjnej populacji sprawozdawczej na potrzeby wypełniania wymogów sprawozdawczych EBC, m.in. w zakresie statystyki monetarnej i finansowej. Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej mieszczącej się w granicach referencyjnej populacji sprawozdawczej i uprawnia EBC do pełnego lub częściowego zwolnienia poszczególnych kategorii podmiotów sprawozdawczych z wypełniania wymogów sprawozdawczych EBC.

(3) Celem sprawozdawczości PS jest dostarczenie EBC dokładnej statystyki działalności podsektora PS w państwach członkowskich, które przyjęły euro (dalej: „państwa członkowskie strefy euro”), które uważa się za jeden obszar gospodarczy.

(4) Z uwagi na bliskie powiązania między działalnością PS a działalnością monetarnych instytucji finansowych (MIF) wymaga się, aby sprawozdawczość PS i MIF była spójna, wzajemnie uzupełniająca się oraz zintegrowana. Dlatego też informacje statystyczne przekazywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem muszą być rozpatrywane razem z danymi przekazywanymi przez MIF w zakresie sekurytyzacji kredytów i pożyczek zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33)⁽⁴⁾.

(5) Zintegrowana sprawozdawczość PS i MIF oraz wyłączenia określone w niniejszym rozporządzeniu mają na celu zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego podmiotów sprawozdawczych oraz uniknięcie sytuacji, w której PS i MIF przekazują te same informacje statystyczne.

(6) KBC powinny mieć możliwość zwalniania PS z tych wymogów sprawozdawczości statystycznej, których wygórowane koszty przewyższałyby korzyści z punktu widzenia statystyki.

(7) Pomimo tego, że rozporządzenia przyjmowane przez EBC na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) nie przyznają żadnych praw i nie nakładają obowiązków na państwa członkowskie, których walutą nie jest euro (dalej: „państwa członkowskie spoza strefy euro”), art. 5 Statutu ESBC stosuje się do wszystkich państw członkowskich niezależnie od tego, czy przyjęły one euro, czy też nie. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 precyzuje, że art. 5 Statutu ESBC łącznie z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, zobowiązują państwa członkowskie spoza strefy euro do zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków uznanych za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych niezbędnych do wypełnienia wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej oraz zapewnienia terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu państw członkowskich strefy euro.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (8) Zastosowanie mają standardy ochrony i wykorzystania poufnych informacji statystycznych określone w art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98.
- (9) Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 stanowi, że EBC ma uprawnienia do nakładania sankcji na podmioty sprawozdające, które nie wypełniają obowiązków sprawozdawczości statystycznej wynikających z rozporządzeń lub decyzji EBC,
- b) funduszy inwestycyjnych (FI) w znaczeniu nadanym w art. 1 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1073/2013 z dnia 18 października 2013 r. w sprawie danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2013/38) ⁽¹⁾;
- c) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji w znaczeniu nadanym w art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłączalność II) ⁽²⁾;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszym rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „podmiot sekurytyzacyjny” (PS) oznacza podmiot utworzony zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii i podlegający:
- (i) prawu zobowiązań – jako fundusz wspólnego inwestowania zarządzany przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych;
 - (ii) prawu powierniczemu;
 - (iii) prawu spółek – jako spółka akcyjna lub spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
 - (iv) innym podobnym regulacjom prawnym;
- oraz którego główna działalność spełnia oba poniższe kryteria:
- a) podmiot ten zamierza dokonać lub dokonuje jednej lub większej liczby transakcji sekurytyzacyjnych, a jego struktura ma na celu oddzielenie zobowiązań płatniczych podmiotu od zobowiązań płatniczych inicjatora albo zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji; oraz
 - b) podmiot ten emituje lub zamierza wyemitować dłużne papiery wartościowe, pozostałe instrumenty dłużne, jednostki uczestnictwa funduszy sekurytyzacyjnych, lub instrumenty pochodne (dalej zwane „instrumentami finansującymi”) lub posiada bądź może posiadać – w sensie prawnym lub ekonomicznym – aktywa wystawione na sprzedaż w ofercie publicznej lub sprzedane w ofercie prywatnej, które stanowią podstawę dla emisji instrumentów finansujących.
- Definicja ta nie obejmuje:
- a) monetarnych instytucji finansowych (MIF) w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33);
 - b) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, którzy zarządzają alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi lub wprowadzają je do obrotu, w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi ⁽³⁾, którzy są objęci zakresem zastosowania dyrektywy 2011/61/UE zgodnie z jej art. 2.
 - 2) „sekurytyzacja” oznacza transakcję lub kilka powiązanych transakcji, w których podmiot niezależny od inicjatora lub zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, utworzony lub działający na potrzeby transakcji lub kilku powiązanych transakcji, dokonuje emisji instrumentów finansujących dla inwestorów, oraz ma miejsce jedna lub większa ilość poniższych okoliczności:
 - a) aktywo lub pula aktywów zostają przeniesione, w całości lub w części, na podmiot niezależny od inicjatora, utworzony lub działający na potrzeby przeprowadzenia transakcji, lub kilku powiązanych transakcji, poprzez przeniesienie przysługującego inicjatorowi prawa własności aktywów lub faktycznego udziału w tych aktywach bądź przez subpartycypację;
 - b) w której ryzyko kredytowe aktywa lub puli aktywów zostaje przeniesione, z zastosowaniem kredytowych instrumentów pochodnych, gwarancji lub innych podobnych instrumentów, w całości lub części, na podmiot inwestujący w instrumenty finansujące wyemitowane przez podmiot niezależny od inicjatora, utworzony lub działający na potrzeby transakcji lub kilku powiązanych transakcji;
 - c) w której ryzyko ubezpieczeniowe zostaje przeniesione z zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji na podmiot od nich niezależny utworzony lub działający na potrzeby przeprowadzenia transakcji, lub kilku powiązanych transakcji, i w której podmiot finansuje w całości swoją ekspozycję na takie ryzyko poprzez emisję instrumentów finansujących i w której prawa inwestorów w instrumenty finansujące do otrzymania zapłaty są podporządkowane zobowiązaniom reasekuracyjnym tego podmiotu.

⁽¹⁾ Zob. s. 73 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

Wyemitowane instrumenty finansujące nie stanowią zobowiązań płatniczych inicjatora, zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji;

- 3) „inicjator” oznacza podmiot przenoszący aktywo lub pulę aktywów lub ryzyko kredytowe aktywa lub puli aktywów na podmiot sekurytyzacyjny;
- 4) „podmiot sprawozdający” ma znaczenie nadane terminowi „podmiot sprawozdający” w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 5) „rezydent” ma znaczenie nadane terminowi „rezydent” w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy dany podmiot prawny nie ma fizycznej siedziby, za jego siedzibę uważa się obszar gospodarczy, którego system prawny jest właściwy dla utworzenia tego podmiotu. Jeżeli podmiot nie posiada osobowości prawnej, jako kryterium określenia statusu rezydenta wykorzystuje się siedzibę w sensie prawnym, to znaczy kraj, którego system prawny jest właściwy dla ustanowienia i działalności tego podmiotu;
- 6) „właściwy KBC” oznacza KBC państwa członkowskiego strefy euro, którego rezydentem jest dany PS;
- 7) „rozpoczęcie działalności” oznacza czynność, wraz z działaniami przygotowawczymi, która jest związana z sekurytyzacją, ale nie polega jedynie na utworzeniu podmiotu, który w ciągu najbliższych sześciu miesięcy nie rozpocznie działalności sekurytyzacyjnej. Każda czynność podjęta po pojawieniu się możliwości przeprowadzenia transakcji sekurytyzacyjnej stanowi rozpoczęcie działalności.

Artykuł 2

Populacja sprawozdawcza

1. Referencyjna populacja sprawozdawcza obejmuje PS będące rezydentami państw członkowskich strefy euro. Referencyjna populacja sprawozdawcza podlega wymogowi określonymu w art. 3 ust. 2.
2. Referencyjna populacja sprawozdawcza, z wyłączeniem PS całkowicie zwolnionych z wymogów sprawozdawczości statystycznej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c), tworzy rzeczywistą populację sprawozdawczą. Rzeczywista populacja sprawozdawcza podlega wymogom sprawozdawczości statystycznej określonym w art. 4, z zastrzeżeniem wyłączeń określonych w art. 5. PS podlegające obowiązkowi przekazywania rocznego sprawozdania finansowego zgodnie z art. 5 ust. 3 lub przekazywania wyników ankiet *ad hoc* zgodnie z art. 5 ust. 5 również zaliczane są do rzeczywistej populacji sprawozdawczej.
3. Jeżeli PS nie posiada osobowości prawnej w rozumieniu prawa krajowego, wówczas za podmiot sprawozdający na mocy

niniejszego rozporządzenia uznaje się prawnego przedstawiciela podmiotu sekurytyzacyjnego lub, w braku takiego przedstawiciela, osoby, które zgodnie z właściwym prawem krajowym ponoszą odpowiedzialność za działania PS.

Artykuł 3

Lista PS dla celów statystycznych

1. Zarząd sporządza i prowadzi dla celów statystycznych listę PS składających się na referencyjną populację sprawozdawczą zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. PS przekazują KBC dane wymagane przez KBC zgodnie z wytycznymi EBC/2007/9 z dnia 1 sierpnia 2007 r. w sprawie statystyki pieniężnej oraz instytucji i rynków finansowych⁽¹⁾. EBC i KBC udostępniają tę listę oraz jej aktualizacje w odpowiedni sposób, w tym drogą elektroniczną, przez Internet lub – na wniosek podmiotów sprawozdających – w formie papierowej.
2. PS zawiadamia właściwy KBC o swoim istnieniu przed upływem tygodnia od daty rozpoczęcia działalności, niezależnie od tego, czy dany PS będzie podlegał jakimkolwiek wymogom regularnej sprawozdawczości statystycznej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Jeżeli najnowsza dostępna elektroniczna wersja listy określonej w ust. 1 jest nieprawidłowa, EBC nie nakłada sankcji na podmiot sprawozdający, który nie wypełnił właściwie wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w ust. 2 w zakresie, w jakim korzystał on z nieprawidłowej listy w dobrej wierze.

Artykuł 4

Sprawozdawczość kwartalna i wymogi sprawozdawcze

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje właściwemu KBC dane dotyczące stanów, transakcji, całkowitej/częściowej utraty wartości aktywów i pasywów PS z częstotliwością kwartalną, zgodnie z załącznikami I i II.
2. KBC mogą zbierać niezbędne dla wypełnienia wymogów sprawozdawczości statystycznej na mocy ust. 1 informacje statystyczne o papierach wartościowych wyemitowanych i posiadanych przez PS zgodnie z metodą „papier po papierze”, w zakresie, w jakim dane określone w ust. 1 mogą zostać pozyskane zgodnie ze standardami minimum określonymi w załączniku III. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących terminów przekazywania danych określonych w art. 6, KBC mogą wymagać przekazywania informacji zgodnie z metodą „papier po papierze” o transakcjach na dłużnych papierach wartościowych posiadanych przez PS, z zastosowaniem jednej z metod określonych w punkcie 2 części 1 załącznika I rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1011/2012 (EBC/2012/24)⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 27.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 305 z 1.11.2012, s. 6.

3. Z zastrzeżeniem wymogów sprawozdawczych określonych w załączniku II, wymogi sprawozdawcze dla aktywów i pasywów PS przekazywanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zostały określone w odpowiednich przepisach krajowych wdrażających dyrektywę Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i pozostałych instytucji finansowych⁽¹⁾. Standardy rachunkowości określone w prawie krajowym wdrażającym czwartą dyrektywę Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydaną na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek⁽²⁾ dotyczą PS, które nie są objęte przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 86/635/EWG. Wszelkie inne właściwe standardy lub praktyki rachunkowości dotyczą PS, które nie są objęte przepisami prawa krajowego wdrażającymi którąkolwiek z powyższych dyrektyw.

4. Tam, gdzie ust. 3 wymaga przekazywania instrumentów zgodnie z metodą wyceny rynkowej, KBC mogą zwolnić PS z obowiązku przekazywania tych instrumentów zgodnie z tą metodą, jeżeli koszty poniesione przez PS byłyby nieproporcjonalnie wysokie. W takim przypadku PS wykorzystują metodę wyceny stosowaną w raportach dla inwestorów.

5. Jeżeli zgodnie z krajowymi praktykami rynkowymi dane dostępne są na określony dzień kwartału, KBC mogą zezwolić podmiotom sprawozdającym na przekazywanie takich danych jako danych kwartalnych, pod warunkiem że dane są porównywalne i uwzględniają istotne transakcje zrealizowane w okresie między tym dniem a końcem kwartału.

6. Zamiast określonych w ust. 1 danych dotyczących transakcji finansowych podmioty sprawozdające mogą – w porozumieniu z właściwym KBC – przekazywać korekty z tytułu zmiany wyceny i pozostałe korekty, które pozwolą KBC na wyliczenie transakcji finansowych.

7. Zamiast określonych w ust. 1 danych kwartalnych dotyczących całkowitej lub częściowej utraty wartości aktywów i pasywów PS mogą – w porozumieniu z właściwym KBC – przekazywać inne informacje, które pozwolą KBC na wyliczenie transakcji finansowych.

Artykuł 5

Wyłączenia

1. KBC mogą przyznawać następujące wyłączenia wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w art. 4:

a) KBC mogą przyznawać PS wyłączenia w zakresie przekazywania danych o kredytach – w podziale na terminy pierwotne, podziale sektorowym i geograficznym – których inicjatorem jest MIF strefy euro, jeżeli MIF pozostaje administratorem takiego kredytu w rozumieniu rozporządzenia (UE)

nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Przekazywanie powyższych danych reguluje rozporządzenie (UE) nr 1071/2013;

b) KBC mogą zwalniać PS z wszystkich wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w załączniku I, z wyjątkiem wymogu przekazywania, z częstotliwością kwartalną, sumy bilansowej wg stanu na koniec kwartału, pod warunkiem że udział PS przekazujących szczegółowe dane o pozycjach aktywów do zagregowanego bilansu kwartalnego wynosi co najmniej 95 % sumy bilansowej wszystkich PS w każdym państwie członkowskim strefy euro. KBC sprawdzają wypełnienie tego warunku w terminie umożliwiającym ewentualne udzielenie lub cofnięcie wyłączenia z mocą od początku każdego roku kalendarzowego;

c) w zakresie, w jakim dane określone w art. 4 mogą zostać pozyskane zgodnie z wymogami minimum określonymi w załączniku III z innych źródeł statystycznych, publicznych lub nadzorczych, oraz z zastrzeżeniem lit. a) i b), KBC, po zasięgnięciu opinii EBC, mogą całkowicie lub częściowo zwalniać podmioty sprawozdające z wymogów sprawozdawczości statystycznej określonych w załączniku I.

2. PS, za uprzednią zgodą właściwego KBC, mogą nie skorzystać z wyłączeń określonych w ust. 1 i przekazywać pełną sprawozdawczość zgodną z art. 4.

3. PS, które korzystają z wyłączenia w rozumieniu ust. 1 lit. c), przekazują roczne sprawozdania finansowe właściwemu KBC – o ile takie sprawozdania nie zostały upublicznione – w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego lub w najbliższym możliwym terminie po zakończeniu tego sześciomiesięcznego okresu, zgodnie z odpowiednimi przepisami w kraju, w którym MIF jest rezydentem. Właściwy KBC powiadamia PS, które są objęte tym obowiązkiem sprawozdawczym.

4. Właściwy KBC cofa wyłączenie określone w ust. 1 lit. c), jeżeli dane spełniające standardy statystyczne porównywalne do wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostaną przekazane w terminie właściwemu KBC przez trzy kolejne okresy sprawozdawcze, niezależnie od tego, czy taka sytuacja wynika z winy zainteresowanego PS. PS rozpoczyna przekazywanie danych określonych w art. 4 nie później niż trzy miesiące po terminie otrzymania od właściwego KBC informacji o cofnięciu wyłączenia.

5. Z zastrzeżeniem ust. 3, w celu wypełnienia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu KBC mogą objąć PS, którym przyznano wyłączenia w rozumieniu ust. 1 lit. c), badaniami ankietowymi *ad hoc*. PS przekazują informacje wymagane z tytułu badania ankietowego *ad hoc* w ciągu 15 dni roboczych od daty przedstawienia odpowiedniego żądania przez właściwy KBC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

Artykuł 6

Terminy przekazywania danych

KBC przekazują EBC zagregowane kwartalne aktywa i pasywa zawierające pozycje PS będącego rezydentem do końca 28 dnia roboczego po zakończeniu kwartału, którego dotyczą. KBC ustalają terminy, w których podmioty sprawozdające przekazują dane.

Artykuł 7

Wymogi minimum i krajowa organizacja sprawozdawczości

1. PS przekazują wymagane informacje statystyczne zgodnie z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie ich przekazywania, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt.

2. KBC definiują i wdrażają uzgodnienia w zakresie sprawozdawczości, które mają być stosowane przez rzeczywistą populację sprawozdawczą zgodnie z wymogami krajowymi. KBC zapewniają, aby wymienione uzgodnienia w zakresie sprawozdawczości pozwalały na zbieranie wymaganych informacji statystycznych oraz umożliwiały dokładne sprawdzenie zgodności z określonymi w załączniku III wymogami minimum w zakresie przekazywania danych, dokładności, zgodności metodologicznej oraz wprowadzania korekt.

Artykuł 8

Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych

Uprawnienie do weryfikowania lub obowiązkowego zbierania danych przekazywanych przez podmioty sprawozdające zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu jest wykonywane przez KBC z zastrzeżeniem uprawnień EBC w tym zakresie. Uprawnienie to KBC wykonują w szczególności wówczas, gdy instytucja należąca do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega określonych w załączniku III wymogów minimum w zakresie przekazywania danych, zgodności metodologicznej i wprowadzania korekt.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 października 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

Artykuł 9

Pierwsze sprawozdanie

1. Pierwsze sprawozdanie obejmuje dane kwartalne za czwarty kwartał 2014 r.

2. PS rozpoczynające działalność po dniu 31 grudnia 2014 r. w pierwszym sprawozdaniu przekazują dane kwartalne począwszy od momentu rozpoczęcia działalności sekurytyzacyjnej.

3. PS rozpoczynające działalność przed przyjęciem euro przez państwo członkowskie, w którym mają one siedzibę, później niż dnia 31 grudnia 2014 r. w pierwszym sprawozdaniu przekazują dane kwartalne począwszy od okresu referencyjnego, w którym państwo członkowskie przyjęło euro. Dla okresu referencyjnego, w którym państwo członkowskie przyjęło euro, PS przekazują wyłącznie stany.

Artykuł 10

Utrata mocy obowiązującej

1. Z dniem 1 stycznia 2015 r. traci moc rozporządzenie (WE) nr 24/2009 (EBC/2008/30).

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Przepis końcowy

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

	A. Instytucje krajowe					B. Inne niż krajowe instytucje budżetowe rezydentów stały euro					C. Instytucje krajowe rezydentów stały euro					D. Ogółem
	Ogółem	Finansowe instytucje	Fundusze inwestycyjne	Fundusze PFR	Fundusze inwestycyjne	Ogółem	Finansowe instytucje	Fundusze inwestycyjne	Fundusze PFR	Fundusze inwestycyjne	Ogółem	Finansowe instytucje	Fundusze inwestycyjne	Fundusze PFR	Fundusze inwestycyjne	
SEKTOR I																
1. Dochody oraz koszty i podwyżki																
01-1. Inna																
02-1. Fundusze inwestycyjne																
03-1. Inne																
2. Wydatki																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
3. Przekazywanie i odciążenie																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
4. Przekazywanie i odciążenie																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
5. Przekazywanie i odciążenie																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
6. Przekazywanie i odciążenie																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
7. Wydatki																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
8. Dochody																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																
9. Wydatki																
01-1. Inna																
02-1. Inna																
03-1. Inne																

(1) Instrukcje dotyczące metod obliczeń i formatu danych znajdują się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
(2) Instrukcje dotyczące metod obliczeń i formatu danych znajdują się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
(3) Wykazane informacje nie powinny być podane, jeżeli dane nie są dostępne w sposób ciągły lub jeśli dane nie zostały poprawnie zweryfikowane.
(4) Różnice między kwotami z kolumn 1 a sumą kwot z kolumn 2, 3 i 4 mogą wynikać z zaokrągleń.

Tabela 2: Całkowita/częściowa utrata wartości

	D. Ogółem
AKTYWA	
2 Sekurytyzowane kredyty i pożyczki	

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE

CZĘŚĆ 1

Definicje kategorii instrumentów

1. Poniższa tabela przedstawia szczegółowy typowy opis kategorii instrumentów, które krajowe banki centralne (KBC) przekładają na kategorie stosowane na szczeblu krajowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Tabela nie jest listą pojedynczych instrumentów finansowych, a opisy nie są wyczerpujące. Definicje odnoszą się do europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (zwanego dalej „ESA 2010”) wprowadzonego rozporządzeniem (UE) nr 549/2013.
2. Dla niektórych kategorii instrumentów wymaga się podziałów wg terminów. Dotyczą one terminu pierwotnego, tj. terminu określonego w chwili emisji, który oznacza ustalony okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może on być wykupiony (np. dłużne papiery wartościowe) lub może być wykupiony jedynie z zastrzeżeniem poniesienia określonej kary (np. niektóre rodzaje depozytów).
3. Należności finansowe można podzielić w zależności od tego, czy są one zbywalne czy niezbywalne. Należność jest zbywalna, gdy jej własność może być bezzwłocznie przeniesiona z jednej jednostki na inną poprzez dostawę lub indos lub kompensatę (jak w przypadku finansowych instrumentów pochodnych). Podczas gdy każdy instrument finansowy może być potencjalnie przedmiotem obrotu, to instrumenty zbywalne przeznaczone są do obrotu na zorganizowanych giełdach albo rynkach pozagiełdowych, chociaż istnienie rzeczywistego obrotu nie jest warunkiem zbywalności.
4. Wszystkie aktywa i pasywa muszą być przekazywane w ujęciu brutto, tj. aktywa nie są pomniejszane o pasywa.

Tabela A

Definicje kategorii instrumentów aktywów i pasywów PS

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Depozyty oraz kredyty i pożyczki	<p>Na potrzeby sprawozdawczości ta kategoria obejmuje środki przyznane kredytobiorcom przez PS, potwierdzone dokumentami niezbywalnymi lub niepotwierdzone w formie dokumentów.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — depozyty, takie jak depozyty bieżące, depozyty terminowe i depozyty z terminem wypowiedzenia, złożone przez PS, — kredyty i pożyczki udzielone przez PS, — należności z tytułu operacji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez PS po określonej cenie z wyraźnym przyrzeczeniem odsprzedaży tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie, — należności z tytułu pożyczek papierów wartościowych z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do gotówki wypłaconej za papiery wartościowe pożyczone przez PS. <p>Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, pozycja ta obejmuje również znajdujące się w obiegu zasoby znaków pieniężnych wyrażonych w euro i walutach obcych, powszechnie używane do dokonywania płatności.</p>
2. Sekurytyzowane kredyty i pożyczki	<p>Na potrzeby sprawozdawczości ta pozycja obejmuje kredyty i pożyczki pozyskane przez PS od inicjatora operacji. Kredyty i pożyczki to aktywa finansowe, które powstają w wyniku operacji przekazania przez wierzyciela środków kredytobiorcy, potwierdzonej niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzonej dokumentami.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>Pozycja ta obejmuje również:</p> <ul style="list-style-type: none"> — leasing finansowy na rzecz osób trzecich: leasing finansowy jest umową, na mocy której prawny właściciel aktywów trwałych („finansujący”) przekazuje ryzyka i korzyści wynikające z własności aktywa osobie trzeciej („korzystający”). Dla celów statystycznych leasing finansowy wykazywany jest jako kredyt udzielony korzystającemu przez finansującego (umożliwiający korzystającemu nabycie środków trwałych). Leasing finansowy udzielony przez inicjatora operacji (działającego jako finansujący) wykazuje się w pozycji aktywów „sekurytyzowane kredyty i pożyczki”. Aktywa przekazane korzystającemu są wykazywane w bilansie korzystającego, a nie finansującego, — kredyty i pożyczki zagrożone, które nie zostały jeszcze spłacone lub nie utraciły całkowitej wartości: kredyty i pożyczki zagrożone to takie kredyty i pożyczki, których spłata jest przeterminowana lub w jakikolwiek inny sposób zidentyfikowana jako zagrożona, — niezbywalne papiery wartościowe: dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, — kredyty i pożyczki w obrocie: kredyty i pożyczki, które <i>de facto</i> stały się zbywalne, wykazuje się w pozycji „sekurytyzowane kredyty i pożyczki”, z zastrzeżeniem, że nie istnieją dowody obrotu nimi na rynkach wtórnych. W przeciwnym przypadku kredyty i pożyczki w obrocie wykazuje się w kategorii „dłużne papiery wartościowe”, — zadłużenie podporządkowane w formie depozytów lub kredytów i pożyczek: podporządkowane instrumenty dłużne umożliwiają dodatkowe roszczenie wobec emitenta, które może być zrealizowane dopiero po zaspokojeniu roszczeń wyższej rangi. Posiadają one pewne właściwości „udziałów kapitałowych”. Na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane wykazuje się według właściwości danego instrumentu, tj. jako „sekurytyzowane kredyty i pożyczki” lub jako „dłużne papiery wartościowe”. Jeżeli na potrzeby statystyki zadłużenie podporządkowane PS ogółem wyrażone jest jedną kwotą, należy ją wykazać w pozycji „dłużne papiery wartościowe”, ponieważ zadłużenie podporządkowane przyjmuje głównie formę dłużnych papierów wartościowych, rzadziej kredytów i pożyczek, — sekurytyzowane kredyty i pożyczki przekazywane są po cenie nominalnej, nawet jeśli zostały nabyte od inicjatora po innej cenie. Zapis przeciwstawny do różnicy między ceną nominalną a ceną zakupu wykazuje się w pozycji „pozostałe pasywa”. <p>Pozycja obejmuje sekurytyzowane kredyty i pożyczki, niezależnie od tego, czy obowiązujące standardy rachunkowości wymagają ujmowania takich kredytów lub pożyczek w bilansie PS.</p>
3. Dłużne papiery wartościowe	<p>Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalnymi instrumentami finansowymi służącymi jako dowód zaciągnięcia długu, są zwykle przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku i nie nadają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do instytucji emitującej.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — papiery wartościowe dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w postaci płatności kuponowych lub określonej stałej kwoty w stałym terminie lub terminach, poczynając od daty określonej w momencie emisji, — kredyty i pożyczki, które stały się zbywalne na zorganizowanym rynku, tj. kredyty i pożyczki w obrocie, pod warunkiem że istnieje potwierdzenie, iż są one przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, w tym istnienie twórców rynku (<i>money makers</i>), oraz częstych notowań aktywa finansowego, np. w formie widełek cen kupna i sprzedaży (<i>bid-offer spreads</i>). W przeciwnym razie należy je klasyfikować jako „sekurytyzowane kredyty i pożyczki”,

Kategoria	Opis najważniejszych cech
	<p>— zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych.</p> <p>Papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczania papierów wartościowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu pozostają w bilansie pierwotnego właściciela – i nie są przenoszone do bilansu tymczasowego nabywcy – w sytuacji, gdy transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest jedynie możliwą do zrealizowania opcją. Jeżeli tymczasowy nabywca sprzedaje otrzymane papiery wartościowe, transakcja sprzedaży musi zostać ujęta w bilansie tymczasowego nabywcy ze znakiem ujemnym w portfelu papierów wartościowych.</p> <p>Pozycja obejmuje dłużne papiery wartościowe, niezależnie od tego, czy obowiązujące standardy rachunkowości wymagają ujmowania papierów wartościowych w bilansie PS.</p>
4. Pozostałe sekurytyzowane aktywa	<p>Pozycja obejmuje sekurytyzowane aktywa nieuwzględnione w kategoriach 2 i 3, takie jak należności z tytułu podatków i należności z tytułu towarów i usług, niezależnie od tego, czy obowiązujące standardy rachunkowości wymagają ujmowania tych aktywów w bilansie PS.</p>
5. Udziały kapitałowe i udziały/jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych	<p>Aktywa finansowe reprezentujące prawa własności w przedsiębiorstwach i jednostkach typu przedsiębiorstwo. Takie aktywa zazwyczaj uprawniają posiadaczy do udziału w zyskach przedsiębiorstw lub jednostek typu przedsiębiorstwo oraz do udziału w ich aktywach netto w przypadku likwidacji.</p> <p>Pozycja obejmuje akcje notowane i nienotowane, pozostałe udziały kapitałowe, udziały/jednostki uczestnictwa w FRP, udziały/jednostki uczestnictwa w FI niebędących FRP.</p> <p>Udziały kapitałowe pożyczane w ramach operacji pożyczania udziałów kapitałowych lub sprzedane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu podlegają takim samym zasadom jak „dłużne papiery wartościowe” w kategorii 3.</p>
6. Instrumenty pochodne	<p>Instrumenty pochodne są instrumentami finansowymi powiązanymi z konkretnym instrumentem finansowym, wskaźnikiem lub towarem, poprzez które można samoistnie obracać ściśle określonym ryzykiem finansowym na rynkach finansowych.</p> <p>Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opcje, — warranty, — futures, — kontrakty typu forward, — swapy, — kredytowe instrumenty pochodne. <p>Instrumenty pochodne wykazywane są w bilansie w ujęciu brutto według ich wartości rynkowej. Poszczególne kontrakty na instrumenty pochodne, których wartość rynkowa brutto jest dodatnia, wykazuje się po stronie aktywnej bilansu, natomiast kontrakty, których wartość rynkowa brutto jest ujemna – po stronie pasywnej bilansu.</p> <p>W bilansie nie wykazuje się przyszłych zobowiązań brutto z tytułu kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych.</p> <p>Ta pozycja nie obejmuje instrumentów pochodnych, które – zgodnie ze standardami krajowymi – nie są wykazywane w bilansie.</p>

Kategoria	Opis najważniejszych cech
7. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)	<p>Aktywa rzeczowe oraz wartości niematerialne i prawne inne niż aktywa finansowe. Środki trwałe to aktywa niefinansowe, które są używane przez FI w sposób powtarzalny lub ciągły przez okres dłuższy niż jeden rok.</p> <p>Ta pozycja obejmuje budynki mieszkalne, pozostałe budynki i struktury, maszyny i urządzenia, kosztowności oraz produkty własności intelektualnej, takie jak oprogramowanie komputerowe i bazy danych.</p>
8. Pozostałe aktywa	<p>Pozycja „pozostałe aktywa” jest pozycją rezydualną po stronie aktywnej bilansu, definiowaną jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. Pozycja ta może obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek, — odsetki należne od dłużnych papierów wartościowych, — należności niezwiązane z podstawową działalnością PS.

KATEGORIE PASYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
9. Depozyty oraz kredyty i pożyczki otrzymane	<p>Kwoty należne wierzycielom od PS, inne niż kwoty wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Pozycja ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kredyty i pożyczki: kredyty i pożyczki udzielone sprawozdającemu PS potwierdzone niezbywalnymi dokumentami lub niepotwierdzone dokumentami, — niezbywalne instrumenty dłużne wyemitowane przez PS: wyemitowane niezbywalne instrumenty dłużne zazwyczaj klasyfikowane są jako „depozyty”. Wyemitowane przez podmioty sprawozdające instrumenty niezbywalne, które stały się zbywalne i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych, należy reklasifikować jako „dłużne papiery wartościowe”, — umowy odkupu i operacje typu umowy odkupu z zabezpieczeniem gotówkowym: zapis przeciwstawny do wycofanych papierów wartościowych sprzedanych przez PS po określonej cenie z jednoczesnym wyraźnym przyrzeczeniem odkupu tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonym przyszłym terminie. Kwoty otrzymane przez PS w wyniku przeniesienia papierów wartościowych na osobę trzecią („tymczasowy nabywca”) wykazywane są w tej pozycji, jeżeli transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest tylko możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że PS ponoszą ryzyko i zachowują korzyści wynikające z posiadania papierów wartościowych stanowiących podstawę tej operacji, — zabezpieczenie gotówkowe otrzymane w zamian za pożyczone papiery wartościowe: kwoty wynikające z wycofania papierów wartościowych tymczasowo przeniesionych na osobę trzecią w formie pożyczki papierów wartościowych z zabezpieczeniem gotówkowym, — środki pieniężne otrzymane w wyniku przeprowadzonych operacji tymczasowego przeniesienia złota z zabezpieczeniem gotówkowym.
10. Emisja dłużnych papierów wartościowych	<p>Papiery wartościowe niebędące udziałami kapitałowymi, wyemitowane przez PS, zwykle zbywalne i będące przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub rozliczane na rynku, które nie dają posiadaczowi praw własności w stosunku do instytucji emitującej. Kategoria ta obejmuje między innymi emisję papierów wartościowych w formie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — papierów wartościowych zabezpieczonych na aktywach, — kredytowych instrumentów pochodnych (<i>credit-linked notes</i>), — ubezpieczeniowych instrumentów finansowych (<i>insurance-linked securities</i>).

Kategoria	Opis najważniejszych cech
11. Kapitał i rezerwy	<p>Na potrzeby systemu sprawozdawczego kategoria ta obejmuje środki pochodzące z emisji kapitału własnego przez PS na rzecz udziałowców lub innych właścicieli, nadające posiadaczom prawa własności w PS, a ogólnie dające im prawo do udziału w jego zyskach i funduszach własnych w przypadku likwidacji. Uwzględnia się również środki pochodzące z niepodzielonych zysków lub środków zarezerwowanych przez PS na możliwe przyszłe płatności i zobowiązania. Kategoria ta obejmuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapitał własny, — niepodzielone zyski lub środki, — rezerwy ogólne i celowe na kredyty, papiery wartościowe i inne rodzaje aktywów, — jednostki uczestnictwa funduszy sekurytyzacyjnych.
12. Instrumenty pochodne	Zobacz kategorię 6.
13. Pozostałe pasywa	<p>Pozycja „pozostałe pasywa” jest pozycją rezydualną po stronie pasywnej bilansu, definiowaną jako „pasywa nieuwzględnione w innych pozycjach”.</p> <p>Pozycja ta może obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odsetki należne od depozytów oraz kredytów i pożyczek, — odsetki należne od wyemitowanych papierów wartościowych, — zobowiązania nietyczące działalności podstawowej PS (kwoty należne dostawcom, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenie społeczne itd.), — rezerwy na zobowiązania wobec osób trzecich (emerytury, dywidendy itd.), — pozycje netto z tytułu pożyczek papierów wartościowych bez zabezpieczenia gotówkowego, — zobowiązania netto z tytułu przyszłych rozliczeń transakcji na papierach wartościowych, — zapis przeciwstawny do korekt z tytułu aktualizacji wyceny kredytów, tj. cena nominalna pomniejszona o cenę zakupu. <p>Odsetki należne od wyemitowanych papierów wartościowych są wymagane jako osobna pozycja oznaczona „w tym”, o ile właściwy KBC nie udzieli wyłączenia dla sytuacji w których dane mogą zostać pozyskane lub oszacowane z innych źródeł.</p>

CZĘŚĆ 2

Definicje sektorów

ESA 2010 jest standardem klasyfikacji sektorowej. Poniższa tabela zawiera szczegółowy standard opisowy sektorów, który KBC przenoszą na kategorie krajowe zgodnie w niniejszym rozporządzeniu. Partnerów transakcji z siedzibą na obszarze państwa członkowskiego strefy euro identyfikuje się według sektora zgodnie z listami prowadzonymi przez Europejski Bank Centralny (EBC) dla celów statystycznych oraz wskazówkami EBC dotyczącymi statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji, które zawiera „Instrukcja w sprawie klasyfikacji sektorowej w statystyce monetarnej oraz instytucji i rynków finansowych. Wskazówki dotyczące statystycznej klasyfikacji partnerów transakcji”. Instytucje kredytowe mające siedzibę poza państwami członkowskimi, których walutą jest euro, są określane się terminem „banki”, a nie „MIF”. Analogicznie, termin „instytucje inne niż MIF” dotyczy wyłącznie instytucji strefy euro; w przypadku państw członkowskich spoza strefy euro stosuje się określenie „instytucje niebankowe”.

Tabela B

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
1. MIF	MIF w znaczeniu określonym w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Sektor obejmuje KBC, instytucje kredytowe będące rezydentami w rozumieniu definicji określonej w prawie Unii Europejskiej, FRP, inne instytucje finansowe, które prowadzą działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF, a także udzielaniu na własny rachunek, przynajmniej w sensie ekonomicznym, kredytów i pożyczek lub inwestowaniu w papiery wartościowe oraz instytucje pieniądza elektronicznego, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe polegające na emitowaniu pieniądza elektronicznego.
2. Sektor instytucji rządowych i samorządowych	Sektor instytucji rządowych i samorządowych (S.13) składa się z jednostek instytucjonalnych będących producentami nierynkowymi, których produkcja globalna przeznaczona jest na spożycie indywidualne i ogólnospołeczne, finansowanych z obowiązkowych płatności dokonywanych przez jednostki należące do pozostałych sektorów, a także z jednostek instytucjonalnych, których podstawową działalnością jest redystrybucja dochodu i bogactwa narodowego.(ESA 2010, par. 2.111–2.113).
3. FI niebędące FRP	FI w znaczeniu określonym w art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1071/2013 (EBC/2013/33). Do tego podsektora zalicza się wszystkie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oprócz FRP, które inwestują w aktywa finansowe lub niefinansowe, o ile celem ich działalności jest inwestowanie kapitału pochodzącego od ogółu inwestorów.
4. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno- rentowych + pomocnicze instytucje finansowe + instytucje finansowe typu captive i udzielające pożyczek	<p>Podsektor pozostałych instytucji pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalno- rentowych (S.125) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe realizowane poprzez zaciąganie zobowiązań w formach innych niż gotówka, depozyty lub bliskie substytuty depozytów lub udziały funduszy inwestycyjnych, bądź związanych z ubezpieczeniami, emeryturami i rentami oraz standaryzowanymi programami gwarancyjnymi od jednostek instytucjonalnych, zgodnie z definicją zawartą w niniejszym rozporządzeniu PS zaliczane są do tego podsektora (ESA 2010 par. 2.86–2.94).</p> <p>Podsektor pomocniczych instytucji finansowych (S.126) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawowa działalność jest ściśle związana z pośrednictwem finansowym, ale same nie są instytucjami pośrednictwa finansowego. Do tego podsektora zalicza się także centrale, których jednostki zależne to w całości lub większości przedsiębiorstwa niefinansowe (ESA 2010 par. 2.95–2.97).</p> <p>Podsektor instytucji finansowych typu captive i udzielających pożyczek (S.127) składa się ze wszystkich finansowych instytucji i jednostek typu przedsiębiorstwo, których działalność nie polega ani na pośrednictwie finansowym, ani na pomocniczych usługach finansowych, a większość ich aktywów albo ich zobowiązań nie jest przedmiotem transakcji na otwartych rynkach. Do tego podsektora zalicza się: spółki holdingowe, które mają pakiety kontrolne grupy jednostek zależnych, a ich główną działalnością jest posiadanie tej grupy bez świadczenia innych usług na rzecz przedsiębiorstw, w których posiadają udziały; tzn. jednostki te nie administrują innych jednostek ani nimi nie zarządzają (ESA 2010 par. 2.98–2.99).</p>
5. Instytucje ubezpieczeniowe + fundusze emerytalno- rentowe	<p>Podsektor instytucji ubezpieczeniowych (S.128) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem przede wszystkim w formie ubezpieczenia bezpośredniego lub reasekuracji (ESA 2010 par. 2.100 do 2.104).</p> <p>Podsektor funduszy emerytalno- rentowych (S.129) obejmuje wszystkie finansowe instytucje i jednostki typu przedsiębiorstwo, których podstawową działalnością jest pośrednictwo finansowe jako konsekwencja gromadzenia funduszy dla ochrony przed ryzykiem społecznym i dla zaspokojenia potrzeb osób ubezpieczonych (ubezpieczenia społeczne). Fundusze emerytalno- rentowe w formie systemów ubezpieczeń społecznych zapewniają dochody po zakończeniu aktywności zawodowej, a często także świadczenia z tytułu śmierci i niepełnosprawności (ESA 2010 par. 2.105–2.110).</p>

Sektor	Definicja
6. Przedsiębiorstwa niefinansowe	Sektor przedsiębiorstw niefinansowych (S.11) obejmuje samodzielne jednostki instytucjonalne posiadające osobowość prawną i będące producentami rynkowymi, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów i usług niefinansowych. Do sektora przedsiębiorstw niefinansowych należą także niefinansowe jednostki typu przedsiębiorstwo (ESA 2010 par. 2.45–2.50).
7. Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	<p>Sektor gospodarstw domowych (S.14) składa się z osób lub grup osób będących konsumentami oraz przedsiębiorcami produkującymi rynkowe wyroby oraz usługi niefinansowe i finansowe (producenci rynkowi), pod warunkiem że produkcja wyrobów i usług nie odbywa się w ramach odrębnych podmiotów traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo. Sektor ten obejmuje również osoby lub grupy osób, które są producentami wyrobów i usług niefinansowych przeznaczonych wyłącznie na własne cele finalne. Do sektora zalicza się przedsiębiorców indywidualnych innych niż traktowanych jako jednostki typu przedsiębiorstwo, i którzy są producentami rynkowymi (ESA 2010 par. 2.118–2.128).</p> <p>Sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (S.15) obejmuje odrębne instytucje niekomercyjne posiadające osobowość prawną, działające na rzecz gospodarstw domowych i będące prywatnymi producentami nierynkowymi. Ich podstawowe przychody pochodzą z dobrowolnych wpłat pieniężnych lub wkładów w naturze od gospodarstw domowych jako konsumentów, z płatności dokonywanych przez sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz z dochodów z tytułu własności (ESA 2010 par. 2.129–2.130).</p>

CZĘŚĆ 3

Definicja transakcji finansowych

Transakcje finansowe, zgodnie z ESA 2010, określane są jako nabycie aktywów finansowych netto lub utworzenie pasywów netto dla każdego rodzaju instrumentu finansowego, tj. transakcji finansowych ogółem przeprowadzonych w danym okresie sprawozdawczym. Transakcja finansowa pomiędzy jednostkami instytucjonalnymi to równoczesne utworzenie lub zlikwidowanie aktywów finansowych i odpowiadających im zobowiązań, albo zmiana własności aktywów finansowych lub przejęcie zobowiązań. Transakcje finansowe są rejestrowane według wartości transakcyjnej, to znaczy wartości wyrażonej w walucie krajowej, w której dane aktywa finansowe lub zobowiązania są tworzone, likwidowane, wymieniane lub przejmowane między jednostkami instytucjonalnymi na podstawie względów komercyjnych. Całkowita lub częściowa utrata wartości oraz aktualizacja wyceny nie stanowią transakcji finansowej.

CZĘŚĆ 4

Definicja całkowitej lub częściowej utraty wartości (kredytu lub pożyczki)

Całkowita lub częściowa utrata wartości kredytu lub pożyczki określana jest jako wpływ zmian wartości kredytu lub pożyczki wykazany w bilansie i wynikający z zastosowania całkowitej/częściowej utraty wartości kredytu lub pożyczki. Definicja uwzględnia również całkowitą lub częściową utratę wartości wykazywaną w momencie sprzedaży lub przeniesienia kredytu lub pożyczki na osobę trzecią, jeżeli taka utrata wartości jest identyfikowalna. Całkowita utrata wartości ma miejsce, gdy kredyt lub pożyczka uznane za stracone zostają usunięte z bilansu. Częściowa utrata wartości opiera się na założeniu, że kredyt lub pożyczka nie zostaną w pełni odzyskane, więc ich wartość bilansowa zostaje obniżona.

ZAŁĄCZNIK III

WYMOGI MINIMUM OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów statystycznych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimum.

1. Wymogi minimum w zakresie przekazywania danych:

- a) sprawozdania przekazywane są na czas i w terminach wyznaczonych przez właściwy KBC;
- b) postać i format sprawozdań statystycznych muszą być zgodne z wymaganiami technicznymi ustalonymi przez właściwy KBC;
- c) podmiot sprawozdający przekazuje właściwemu KBC dane osoby (osób) do kontaktu;
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do właściwego KBC.

2. Wymogi minimum w zakresie dokładności:

- a) przekazywane informacje statystyczne muszą być poprawne: wszystkie warunki liniowe muszą być spełnione (np. aktywa i pasywa muszą się bilansować, składowe muszą sumować się na kwoty ogółem itd.);
- b) podmioty sprawozdające muszą być w stanie dostarczyć informacje na temat zmiany sytuacji wynikającej z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne muszą być pełne i nie mogą zawierać luk ciągłych i strukturalnych; istniejące luki powinny być potwierdzone, wyjaśnione właściwemu KBC oraz, tam gdzie to właściwe, możliwie szybko uzupełnione;
- d) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdające stosują wymiary, zasady zaokrąglania i jednostki miary ustalone przez właściwy KBC.

3. Wymogi minimum w zakresie zgodności metodologicznej:

- a) informacje statystyczne muszą być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji, podmioty sprawozdające regularnie monitorują i oceniają różnice pomiędzy miarami stosowanymi a miarami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- c) podmioty sprawozdające muszą być w stanie wyjaśnić różnice pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi za poprzednie okresy.

4. Wymogi minimum w zakresie wprowadzania korekt:

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie wprowadzania korekt określonych przez EBC i właściwy KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.
